

РЕШЕНИЕ

№ 5745

гр. София, 25.09.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.09.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **5155** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 1207/21.02.2013г. по адм. дело № 10790/2012г. по описа на Административен съд София-град е отменено Решение № РД-09-ЗДОИ-196/30.10.2012г. на Секретаря на Столична община, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх.№ 94-ЗДОИ-243/18.09.2012г., подадено от И. М. П.. Това решение е обезсилено с Решение № 6972/26.05.2014г. по адм. дело № 5065/2013г. на ВАС, VII отд. като постановено при ненадлежно конституиране на ответника и при непълнота на доказателствата и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав. Задължителните указания по чл.224 АПК при новото разглеждане на делото са конституиране на страните в съответствие с разпоредбата на чл.154, ал.1 АПК, както и да бъдат събрани доказателства за компетентността на лицето, подписало оспорения акт при условията на заместване.

В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на акта – основания за оспорване по чл.146, т.1, т.4 и т.5 АПК. Подателят ѝ счита, че решението е издадено от некомпетентно лице, тъй като е подписано със запетая пред подписа като фактическият издател не е установен. Намира за невярно твърдението в него, че предметът на търсената информация не е уточнен. Аргументира с разпоредбите на чл.10 и чл.11 ЗДОИ твърдението си, че търсената информация съставлява обществена такава по см. на закона.

В съдебно заседание при новото разглеждане на делото допълва, че правилата, чието предоставяне иска по реда на ЗДОИ не са оповестени никъде, поради което отказът, обективиран в оспорваното решение е неоснователен. Поддържа, че последното е издадено от некомпетентен орган тъй като представените в изпълнение на указанията по чл.224 АПК доказателства – два броя заповеди, са неистински, поради това, че не кореспондират с посочените в тях дати и че са издадени след постановяване на процесния акт. Подробни съображения излага в писмени бележки, които депозира в съдебно заседание. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – секретаря на Столична община, редовно и своевременно уведомен за съдебното заседание, не се явява и не се представлява. След приключване на устните състезания, на 23.09.2014г. по делото са депозирани писмени бележки по съществото на спора от А. Н. – гл.юрисконсулт в Столична община. В тях се обосновават доводи за неоснователност на жалбата, съответно за правилност и законосъобразност на оспорвания административен акт по аргумент, че търсената от жалбоподателя информация не съставлява обществена такава. На следващо място се посочва, че въпреки това „Столична община е качила на сайта си важните за обществеността „Вътрешни правила“, уреждащи специфична материя.“.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото съдът намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от активно легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване е Решение № РД-09-ЗДОИ-196/30.10.2012г. на Секретаря на Столична община, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх.№ 94-ЗДОИ-243/18.09.2012г. С последното жалбоподателят поискал по реда на ЗДОИ, предпочитана форма - копие на хартиен носител, предоставянето на „Вътрешни правила“ за организацията на административното обслужване в Столична община. В мотивите на оспорения акт е посочено, че тези правила не попадат в категорията на общите административни актове, както и в тази на подзаконовите или индивидуални административни актове. Вътрешните правила според посоченото в решението, имат спомагателен характер като елемент от цялостния работен процес на общинската администрация, поради което в контекста на разпоредбите на чл.10 и чл.11 ЗДОИ е прието, че исканата информация не е нито официална, нито служебна обществена информация и не следва да бъде предоставяна. Процесното решение е издадено „за“ секретар на Столична община, видно от поставената запетая пред името и положения подпис.

В изпълнение на задължителните указания на горната инстанция по делото са изискани и приети като доказателство за компетентността на издателя на акта два броя заповеди /л.12 и 13 по делото/. Със Заповед № РД-15-8588/30.10.2012г. /л.12/ Заместник-кмета на Столична [община], изпълняваща функциите на Кмет на СО на основание Заповед за заместване № РД-15-8515/26.10.2012г. /л.13/, е възложила на М. Г. П. – директор на Дирекция „Общинска собственост“ да замества Р. С. С. – секретар на Столична община за периода от 29.10.2012г. до 30.10.2012г., включително. Тези доказателства опровергават твърдението на жалбоподателя за нищожност на акта.

Видно от представените заповеди процесното решение е издадено от компетентен административен орган въз основа на предоставените му правомощия.

Процесният акт е издаден в предписаната от закона форма. Разпоредбата на чл.38 ЗДОИ въвежда изискване към съдържанието на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация – посочване на правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. В конкретния случай в процесното решение са изложени фактически и правни основания, които макар и при липса на изричен диспозитив, обективират отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подаденото от жалбоподателя заявление. Поради това констатираният порок във формата, представляващ неспазване на изискването по чл.59, ал.2, т.5 АПК, не е от категорията на съществениите и водещ до отмяната на акта само на това основание.

Не се констатира и нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по подадено от П. заявление с вх.№ 94-ЗДОИ-243/18.09.2012г. за достъп до обществена информация. Със заявлението жалбоподателят поиска предоставянето на „Вътрешни правила“ за организацията на административното обслужване в Столична община. С писмо изх.№ 94-ЗДОИ-143/26.09.2012г. на секретаря на СО, от жалбоподателя било изискано уточняването, каква обществена информация иска да му бъде предоставена, тъй като от текста на заявлението това не ставало ясно.

Съгласно разпоредбата на чл.29, ал.1 ЗДОИ в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Съгласно ал.2 на с.р., ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане. В конкретния случай жалбоподателят е посочил ясно и точно в подаденото от него заявление, че желае да му бъдат предоставени като копие на хартиен носител „Вътрешни правила“ за организацията на административното обслужване в Столична община. За съществуването на тези правила у съда няма съмнение, тъй като при служебно извършената справка на интернет страницата на Столична община – www.sofia.bg, в раздел „Достъп до обществена информация“, подраздел „Указания за достъп до обществена информация в Столична община“ е видно, че последните са утвърдени на основание „заповед РД-09-117/20.02.2012 г. на кмета на Столична община (СО), за упълномощаване на длъжностни лица по предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация (ДОИ), т.2, както и на Вътрешни правила за организация на административното обслужване от администрацията на Столична община, т.7“. Предвид това не са били налице предпоставките по чл.29, ал.1 ЗДОИ задълженият субект да изисква уточняване на заявлението от П..

В отговор на писмо изх.№ 94-ЗДОИ-143/26.09.2012г., за чието получаване не са ангажирани доказателства от административния орган, жалбоподателят депозирал на 25.10.2012г. искане до кмета и секретаря на СО, в което приканил компетентния административен орган да предприеме действия по подаденото от него заявление, като му бъде предоставен/отказан достъп до търсената информация, респективно да бъде оставено без разглеждане заявлението. Едновременно с това жалбоподателят сезирал административния съд с жалба срещу мълчалив отказ по подаденото от него заявление. В срока за администриране на жалбата до съда, ответникът е постановил

оспорваното решение, в което е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Същото съдът в настоящия му състав, намира за незаконосъобразен административен акт - постановен при неправилно приложение на относимите материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.2 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Изключение от посоченото правило е допустимо при наличие на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове разпоредбата на чл.37, ал.2, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

В контекста на гореизложеното, спорен между страните е въпросът дали търсената от заявителя информация – „Вътрешни правила“ за организацията на административното обслужване в Столична община, представлява обществена информация.

Изработваните от всяка администрация вътрешни правила имат за цел уреждане на общите положения за организацията на даден работен процес. Те са

вътрешноведомствени организационни актове, които не попадат в категорията на общите административни или подзаконовите нормативни актове и имат спомагателен характер като елемент от цялостния работен процес.

От друга страна дейността по административното обслужване е дейност в изпълнение на закона. Разпоредбата на § 8 ПЗР АПК постановява, че правилата за производствата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, като ги приравнява на административен акт по см. на чл.21, ал.3 АПК. Следователно процесните вътрешни правила са създадени и се съхраняват във връзка с официалната информация, създавана от органите на Столична община при осъществяване на техните правомощия.

Гореизложеното и анализа на разпоредбата на чл.11 ЗДОИ водят до извода, че търсената от заявителя информация представлява служебна обществена информация, достъпът до която не следва да бъде ограничен, тъй като не са налице основанията за това по чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, каквито фактически твърдения са наведени в мотивите на оспорения акт. Именно посредством разписаните в този вътрешно служебен акт правила за организацията на работата по административното обслужване и задълженията на служителите от администрацията на Столична община, жалбоподателят би могъл да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект, каквато е и целта на закона. Предвид това съдът намира, че са налице отменителните основания по чл.146, т.4 и т.5 АПК и оспореният акт като издаден при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му, следва да бъде отменен.

Основателна е при този изход на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените в производството разноски. Такива са доказани в размер на 10 лева за внесената държавна такса по направеното оспорване.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. М. П. Решение № РД-09-ЗДОИ-196/30.10.2012г. на Секретаря на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

